

Dobrý den, děti! Naposledy jsme prožívali dobrodružství a plnili úkoly spolu s broučky. Vzpomínáte?

Dnes se podíváme za malým broučkem a společně s ním si procvičíme několik grafomotorických prvků (zuby - ostré obraty, horní oblouk, horní a dolní smyčku).

NA PALOUČKU BROUČEK SPINKÁ, ZVONÍ MU TAM KONVALINKA. A JAK DLOUHO ZVONILA, TAK NÁM BROUČKA VZBUDILA. CILILINK, BROUČKU, VSTÁVEJ!

(básnička inspirována z: www.promaminky.cz – říkadla a básničky)

Brouček se probudil, umyl se v ranní rose, napil se chutné šťávy z květů, zamával mamince a rozběhl se za kamarády.

PRACOVNÍ LIST č. 1. Brouček si hraje s kamarády v trávě. Nakresli trávu podle vzoru. Do trávy dokresli kamarády broučka. Potom všechny broučky spočítej. Kolik má brouček celkem kamarádů?

PRACOVNÍ LIST č. 2. V trávě broučci skákali a předháněli se, kdo doskočí výš a dál. Obtáhni horní oblouk podle vzoru a pokračuj v kreslení skoků broučka. Přitom si můžeš říkat: HOPITY HOPITY HOP.

Když se brouček s kamarády dost vydováděl, společně se rozhodli, že se budou učit létat. To víte, zpočátku jim to moc nešlo. Vzlétli sice, ale dlouho se ve vzduchu neudrželi. Chce to trénink, řekli si a pořádně se do toho pustili...

I vy děti musíte hodně trénovat, abyste grafomotorický cvik dobře zvládly. A když vám to nepůjde napoprvé, nenechte se odradit. Vždyť i broučci se museli učit létat postupně. Tak vzhůru do toho a ať vám to jde co nejlépe.

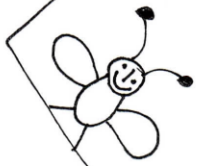
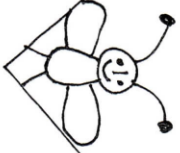
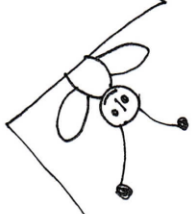
PRACOVNÍ LIST č. 3. a 4. - LET BROUČKA - Obtáhni horní smyčku/dolní smyčku a zkus pokračovat sám/sama. Přitom si můžeš říkat: LEŤ, BROUČKU, LEŤ, CO NEJVÝŠ VYLEŤ.

Všichni broučci se létáním hodně unavili. Protože již bylo načase, rozloučili se a vydali se do svých domovů. Však měli doma maminkám a tatínkům co vyprávět. Zažili toho za den dost. Brouček se doma najedl dobré kaše, společně s maminkou a tatínkem si zazpívali **Broučkovu ukolébavku** a spali a spali.

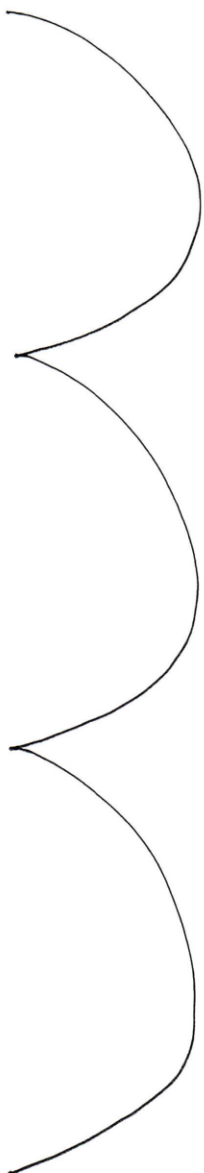
Tak se mějte krásně, broučci se na Vás, děti, budou těšit zase příště.

Zatím užívejte hodně sluníčka, rodinné pohody, radosti z dovádění jako broučci a dávejte na sebe pozor, ať se Vám nic zlého nepříhodu. Ahoj ☺

1.

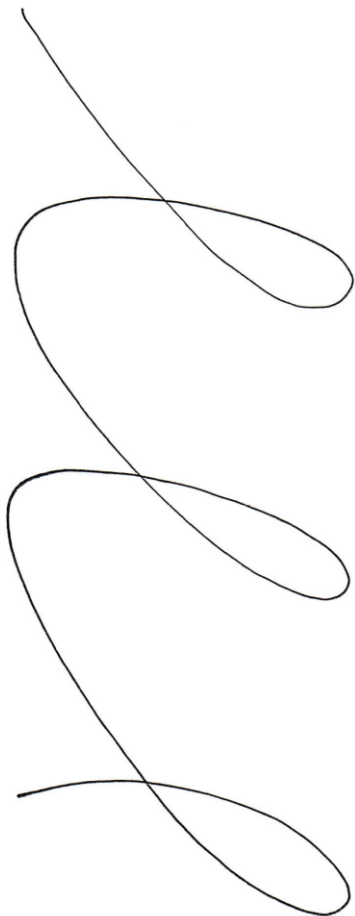

2. HOPITY HOPITY HOPITY HOP

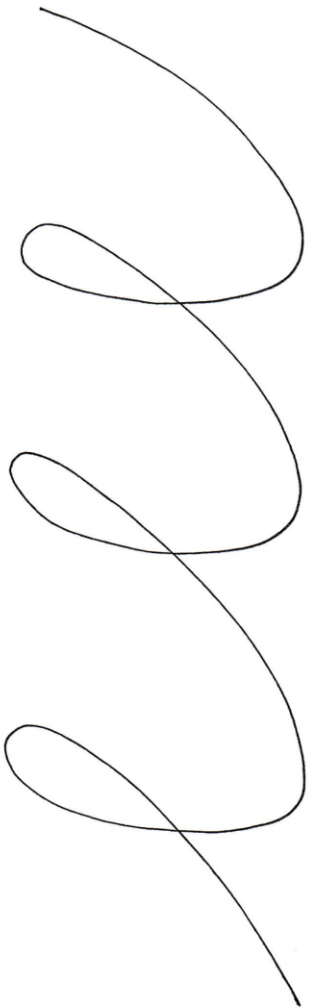

3.

LETÍ, BROUČKU, LETÍ DO NEJVÝŠÍ VÝLETÍ.

4. LETŮ BROUČKU, LETŮ, CO NEJVÝŠ VLETŮ:

Dnes jsme vám také pro zpestření vašich rodinných chvil připravili opakování pohádky „O dvanácti měsíčkách,“ písničku „Měsíce,“ básničku „Měsíce“ a několik pracovních listů a cvičení motivovaných jednotlivými verši této básničky.

Pohádku O dvanácti měsíčkách si můžete společně doma zopakovat a vyzkoušet si třeba různé herecké role (Marušku, Holenu, macechu, vichřici, jablůňku, zvířátka, dvanáct měsíčků). A kdybyste si mysleli, že zahrát si tuto pohádku nejde pro malý počet človíčků v rodině, můžete si ji klidně zdramatizovat s plyšovými kamarády a dotvořit si k pohádce další své fantazijní prvky. Kreativitě se meze nekladou.

Tak ale již dost řečí, tady je slíbená pohádka v podobné verzi, jako jsme ji hráli ve školce:

O DVANÁCTI MĚSÍČKÁCH

Žila v chaloupce jedna matka a ta měla dvě dcery – vlastní Holenu a nevlastní Marušku. Svoji dceru Holenu macecha velmi milovala, ale Marušku ráda neměla.

Maruška celý den pracovala od rána do večera, vařila, šila, prala, zametala, sekala trávu a kravičku krmila a dělala všechno, co jí macecha s Holenou poručily.

Holena zatím se jen celý den parádila, vzhlížela se v zrcadle a pracovat nemusela. I když Maruška pořád musela pracovat, byla den ze dne krásnější a Holena ošklivější.

A tak se macecha s Holenou rozhodly (šuškej si), že se Marušky zbaví.

Jednoho dne, v polovině ledna, zachtělo se Holeně vůně fialek.

Jdi Marušo, přineseš mi z lesa kytici fialek, rozkázala Marušce Holena.

Ach, sestřičko milá, v zimě přece nerostou fialky.

Ty Marušo usmolená, co ty mi máš co povídat, když já ti to rozkážu! Rychle jdi, a přines mi z lesa fialky, nebo tě vyženu! A než se Maruška nadála, macecha jí vystrčila ze dveří a dveře za ní zamkla.

Maruška plakala a šla a šla lesem, všude spousta sněhu, nikde ani stopy. Cestou potkala zajíčky a srnky. Zvířátka ji utěšovala. „**Maruško, neboj se!** Marušce bylo hned veseleji u srdíčka. Společně šly, až najednou v dálce uviděly světýlko. Zamířily k němu a došly na vrchol hory, kde u velkého poradního ohně na kamenech odpočívalo dvanáct měsíčků – dvanáct vládců počasí.

Maruška se nejdříve lekla, ale pak šla blíž.

Dobří lidé, nechte mě ohřát u ohně, zima mi je (prosila).

(Leden – vládce zimy s kyjem v ruce sedí na vyvýšeném místě, přikývne)

Pročpak jsi přišla, Maruško? Co tu hledáš?

Jdu na fialky.

V zimě fialky nerostou.

Ach, já vím, ale sestra Holena a macecha mi přikázaly přinést fialky. Když je nepřinesu, vyženou mě. Pěkně vás prosím, dobří lidé, pomozte mi, prosila Maruška.

Leden se zvedl, předal kyj měsíci Březnu a řekl: **Ujmi se vlády, bratříčku Březne!** Měsíček Březen máchl kyjem nad ohněm a sníh začal roztávat, stromky začaly pučet. A v trávě se objevily fialky.

Rychle, Maruško, trhej! Volal měsíček Březen.

Maruška radostně natrhala kytici fialek a poděkovala měsíčkům.

Děkuji vám, dobří lidé. (Měsíčkové Marušce zamávají).

Cestou domů vyprovodila zvířátka Marušku až k chaloupce. U chaloupky se s ní rozloučila a spěchala do svých domečků v lese. Maruška zaklepala na dveře.

Kdo to k nám jde? Že by Maruša se vrátila?

Macecha s Holenou se divily, když viděly Marušku s kyticí fialek.

Kdes je natrhala? (Holena)

Vysoko v lese rostou.

Holena si fialky vzala, přivoněla si, dala přivonět maceše, ale Marušce neřekla: Přivoň si také.

Druhý den si hověla Holena za pecí a dostala chuť na jahody.

Jdi, Marušo, přineseš mi z lesa jahody! (rozkázala Holena)

Ach, sestřičko milá, v zimě přece nerostou jahody.

Ty, Marušo usmolená, co ty mi máš co povídat, když já ti to rozkážu! Rychle jdi a přines mi jahody nebo tě vyženu!

Macecha Marušku vystrčila ze dveří a zamkla za ní.

Ubohá Maruška byla nešťastná, ale co jí zbývalo. Šla a šla a potkala svoje kamarády zvířátka. Zvířátka (srnky, zajíčci) ji doprovázela a tak jí už nebylo tolik smutno. V dálce zase uviděla světýlko a tak vystoupila opět na vrchol hory, kde již u poradního ohně sedělo dvanáct měsíčků.

Maruška přistoupila k nim a řekla:

Dobří lidé, nechte mě ohřát se u ohně, zima mi je (prosila)

(Leden – vládce zimy s kyjem v ruce sedí výše - kývl hlavou)

Pročpak jsi zase přišla, Maruško? Co tu hledáš?

Jdu na jahody.

V zimě jahody nerostou.

Ach, já vím, ale sestra Holena a macecha mi přikázaly přinést jahody. Když je nepřinesu, vyženou mě. Pěkně vás prosím, dobří lidé, pomozte mi, prosila Maruška.

Leden se zvedl, předal kyj měsíci Červnu a řekl:

Bratříčku Červne, ujmi se vlády.

Měsíček červen máchl kyjem nad ohněm a sníh tál, stromy se obalily listím, ptáčkové začali zpívat a jahody zrály. Byl červen.

Rychle sbírej, Maruško! (volal Červen)

Maruška radostně nasbírala jahody do košíčku a poděkovala měsíčkům (zamávají si na rozloučenou).

Na cestě zpátky Marušku provázela zvířátka lesa a společně si vesele prozpěvovaly. U chaloupky se zvířátka s Maruškou opět rozloučila a spěchala do svých teplých doupátek v lese. Maruška klepe na dveře.

Kdo to k nám jde? Že by Maruša se vrátila?

Podivila se Holena, podivila se macecha, když viděly Marušku přicházet s plným košíčkem jahod.

Kdes je natrhala? (Holena)

Vysoko v lese rostou. (Maruška)

Holena si jahody vzala, najedla se, i macecha se najedla, ale Marušce neřekly: Vezmi si také jahodu.

Třetího dne dostala Holena chuť na červená jablíčka.

Jdi, Marušo, přineseš mi z lesa červená jablíčka! (rozkázala Holena)

Ach, sestřičko milá, v zimě přece nerostou červená jablíčka.

Ty Marušo usmolená, co ty mi máš co povídat, když já ti to rozkážu? Rychle jdi do lesa a přines mi červená jablíčka nebo tě vyženu!

Macecha vystrčila Marušku ze dveří a dveře za ní zamkla.

Maruška plakala a pospíchala do lesa. Sněhu bylo všude plno. Zvířátka přiběhla a utěšovala Marušku: **Maruško, neboj se.** Společně jim bylo veseleji.

Maruška již věděla, kam má jít a tak brzy vystoupila na vrchol hory, aby poprosila dvanáct měsíčků o pomoc.

Dobří lidé, nechte mě ohřát u ohně, zima mi je. (prosila)

Leden sedí nahoře s kyjem v ruce – kývne hlavou.

Pročpak jsi zase přišla, Maruško? Co tu hledáš?

Jdu pro červená jablíčka.

V zimě červená jablíčka nerostou.

Ach, já vím, ale sestra Holena a macecha mi přikázaly přinést červená jablíčka. Když je nepřinesu, vyženou mě. Pěkně vás prosím, dobří lidé, pomozte mi. (prosila)

Měsíček Leden předal kyj měsíci Září:

Bratříčku Září, ujmi se vlády.

Měsíček Září vstal, máchl kyjem nad ohněm a stromy začaly opadávat a jablíčka na stromech dozrávala.

Rychle, Maruško, třes, volal měsíček Září.

Maruška zatřásla stromkem s červenými jablíčky a spadla dvě jablíčka. Maruška jablíčka sebrala do košíčku a poděkovala měsíčkům. (zamávají si)

Na zpáteční cestě opět Marušku doprovodila zvířátka a u chaloupky se s ní rozloučila. Maruška klepe na dveře.

Kdo to k nám jde? Že by Maruša se vrátila?

Podivila se Holena, podivila se macecha, když viděli Marušku s košíčkem a červenými jablíčky.

Kdes je natrhala? (Holena)

Vysoko v lese rostou.

A proč jsi jich nepřinesla víc? Určitě jsi je cestou snědla! (Holena)

Ach, sestřičko milá, nesnědla jsem ani trošičku. Když jsem stromem zatřásla, spadla jen dvě jablíčka. Pak už jsem pospíchala domů.

Aby do tebe hrom uhodil! (řekla Holena)

Holena vytrhla Marušce košík s jablíčky z ruky a obě s macechou si na jablíčkách pochutnaly.

Dej mi, matko, kožíšek, jdu do lesa sama! Ta Maruša usmolená by je po cestě určitě zase snědla. Já najdu to místo a všechny je setřesu!

Darmo jí macecha přemlouvala, prosila (prosí na kolenou). Holena vzala kožíšek a šla do lesa. Sněhu bylo plno, nikde ani stopy. Holena bloudila, bloudila, až uviděla v dálce světýlko. Pustila se za ním a tak přišla až na horu k poradnímu ohni dvanácti měsíčků.

Nejprve se lekla, ale pak bez pozdravu přistoupila k ohni a ohřívá si ruce. Měsíček Leden se zamračil.

Proč jsi přišla, Holeno? Co tu hledáš?

Proč se mě vyptáváš, ty starý blázne, nemusíš vědět, kam jdu! (odsekla Holena a šla od ohně pryč)

Leden máchl poprvé kyjem nad ohněm a zatmělo se nebe. Máchl kyjem podruhé a ledový vichr začal vát, máchl kyjem potřetí a sníh se začal sypat, jako by peřinu roztrhl.

Holena nevidí na krok, bloudí, bloudí, sníh se sype. Tělo jí mrzne.

Doma macecha čeká na Holenu, vyhlíží ji z okna, ubíhá hodina za hodinou, Holena nikde.

Copak jí ta červená jablíčka tak zachutnala, že se jí nechce domů? Musím se jít podívat, kde je!

Macecha si vzala kožíšek, šátek na hlavu a jde. Sněhu plno, nikde stopy. Volá Holenu: „**Holeno! Holeno!**“ Nikdo se neozývá. Bloudila, bloudila, ledový vítr vál, sníh padal...

Doma Maruška čeká na macechu a Holenu. Uvařila již oběd a nepřicházejí. Čeká je na večeri, vyhlíží z okna, ale macecha s Holenou nepřicházejí. Ráno čeká se snídání, ale nikde nikdo. Macecha s Holenou zabloudily ve vánici a umrzly v lese. Tak macecha a Holena doplatily na svoji pýchu.

Maruška se zatím starala o chaloupku, zahrádku a kravičku a časem si našla také hezkého a dobrého muže. A spolu se jim žilo krásně. ☺

Melodii písničky Pavla Jurkoviče „**MĚSÍCE**“ najdete na youtube:

1. Leden je měsíc plný ledu, únor zavolá skřivánka,
březen dá první lžičku medu, v dubnu se čistí studánka,
květen si říká podle kvítí, červen si na svět sluncem svítí.

R: Dvanáct je měsíců a každý z nich, jinou čepici nosí,
zima nám do dlaní nasype sníh, v létě běháme bosí.

2. Červenec po jahodách voní, srpen si bleskem zakřeše,
v září se sejdem pod jabloní, v říjnu déšť pleská po střeše,
listopad svléká stromům šaty, v prosinci zrajou hvězdy zlatý.

R: Dvanáct je měsíců a každý z nich, jinou čepici nosí,
zima nám do dlaní nasype sníh, v létě běháme bosí.

A jestli máte ještě chuť, můžete si společně s maminkou nebo tatínkem přečíst básničku „Měsíce“ Ilky Pacovské a přitom splnit pár úkolů a procvičit si tak některé ze svých předškolních znalostí a dovedností jako například prostorovou orientaci, zrakové a sluchové vnímání, počítání prvků, tvořivost a fantazii.

MĚSÍCE

LEDEN MAJÍ SNĚHULÁCI NEJRADĚJI V ROCE, MRZNE RÁNO, MRZNE VEČER, LED JE NA POTOCE.

KRESEBNÝ DIKTÁT - Vezmi si čistý papír A4 a polož ho před sebe na stůl na šířku: Nakresli doprostřed papíru sněhuláka. Na hlavu sněhuláka nakresli zelený hrnec. Vlevo od sněhuláka nakresli strom. Pod sněhuláka nakresli plot. Nad sněhuláka nakresli sluníčko a tři mraky.

ÚNOR – TO JE MĚSÍC PTÁKŮ, CHTĚJÍ NĚCO DO ZOBÁKU, PRVNÍ, DRUHÝ, TŘETÍ KE KRMÍTKU LETÍ.

PRACOVNÍ LIST č. 1. – Nakresli ptáky v letu podle vzoru. Přikresli jich takový počet, aby všech ptáků na obrázku bylo dvanáct.

BŘEZEN ČEŠE SLUNCI VLASY, PRVNÍ SKŘIVAN ZAZPÍVÁ SI, JÁSÁ PETRKLÍČ, ZIMA UŽ JE PRYČ.

Vymysli slova začínající na hlásku B...

DUBEN SI Z NÁS, KAMARÁDI, DĚLÁ DOBRÝ DEN: SLUNCE A DÉŠŤ MÍCHÁ V KÁDI, DUHU POUŠTÍ VEN.

PRACOVNÍ LIST č. 2. – Dokresli duhu. Kdy vznikne na obloze duha? Můžeš přikreslit také dešťové kapky a sluníčko. Pojmenuj a ukaž všechny barvy duhy na obrázku.

KVĚTEN NA KOUZELNÉ LODI PO ZAHRADÁCH PLUJE, VČELY UČÍ, JAK SE BZUČÍ A JAK OPYLUJE.

PRACOVNÍ LIST č. 3. – Nakresli stejnou loď podle vzoru. Třetí lodičku nakresli podle vlastní představy a fantazie. Můžeš si obrázek vybarvit a dotvořit.

ČERVEN TŘEŠNĚ MALUJE, PO JAHODÁCH VONÍ, SE ŠPAČKY SE ROZDĚLÍME STEJNĚ JAKO LONI.

PRACOVNÍ LIST č. 4. – Kresli třešně podle vzoru. Obrázek vybarvi. Spočítej, kolik třešní jsi namaloval(a).

ČERVENEC MÁ PO KAPSÁCH DVOJE HODINY, JEDNY MĚŘÍ DLOUHÝ DEN, DRUHÉ PRÁZDNINY.

Pracovní list č. 5. – Dokresli motýly podle vzoru. Nakresli dalšího motýla podle vlastní fantazie. Kolik motýlů je celkem na obrázku?

SRPEN HVĚZDY PROHÁNÍ PO NEBESKÉ PLÁNI, TY, CO NA ZEM PADAJÍ, PLNÍ LIDSKÁ PŘÁNÍ.

Pracovní list č. 6. – Dokresli hvězdy podle vzoru. Přikresli tolik hvězdiček, aby všech hvězdiček na obrázku bylo devět.

ZÁŘÍ VĚTREM ROZCUCHANÉ POUŠTÍ DRAKY NA POLI, PRVNÁČCI I UČITELÉ POSPÍCHAJÍ DO ŠKOLY.

První hláska slova září je Z. Kolik slov začínajících hláskou Z vymyslíš?

ŘÍJEN KRADE ZELENOU, PODZIM STRÍHÁ ZÁPLATY, PLÁŠŤ NA JEHO RAMENOU NA BARVY JE BOHATÝ.

PRACOVNÍ LIST č. 7. – Dokresli žilnatinu podzimních listů, které právě spadly na zem. Na podzim se listy zbarví žlutě, červeně, oranžově, hnědě. Některé listy jsou ještě zelené. Vybarvi listy podzimními barvami.

LISTOPAD JE OSPALÝ, SBÍRÁ LISTÍ NA PEŘINU, KVĚTY, JEŽCI, MOTÝLI USÍNÁJÍ V JEHO KLÍNU.

Listopad začíná na hlásku L. Kolik slov začínajících hláskou L vymyslíš?

PROSINEC ZVE PANÍ ZIMU K SNĚHOVÉMU TANCI A VÁNOČNÍ DÁREČKY JEŽÍŠEK MÁ V RANCI.

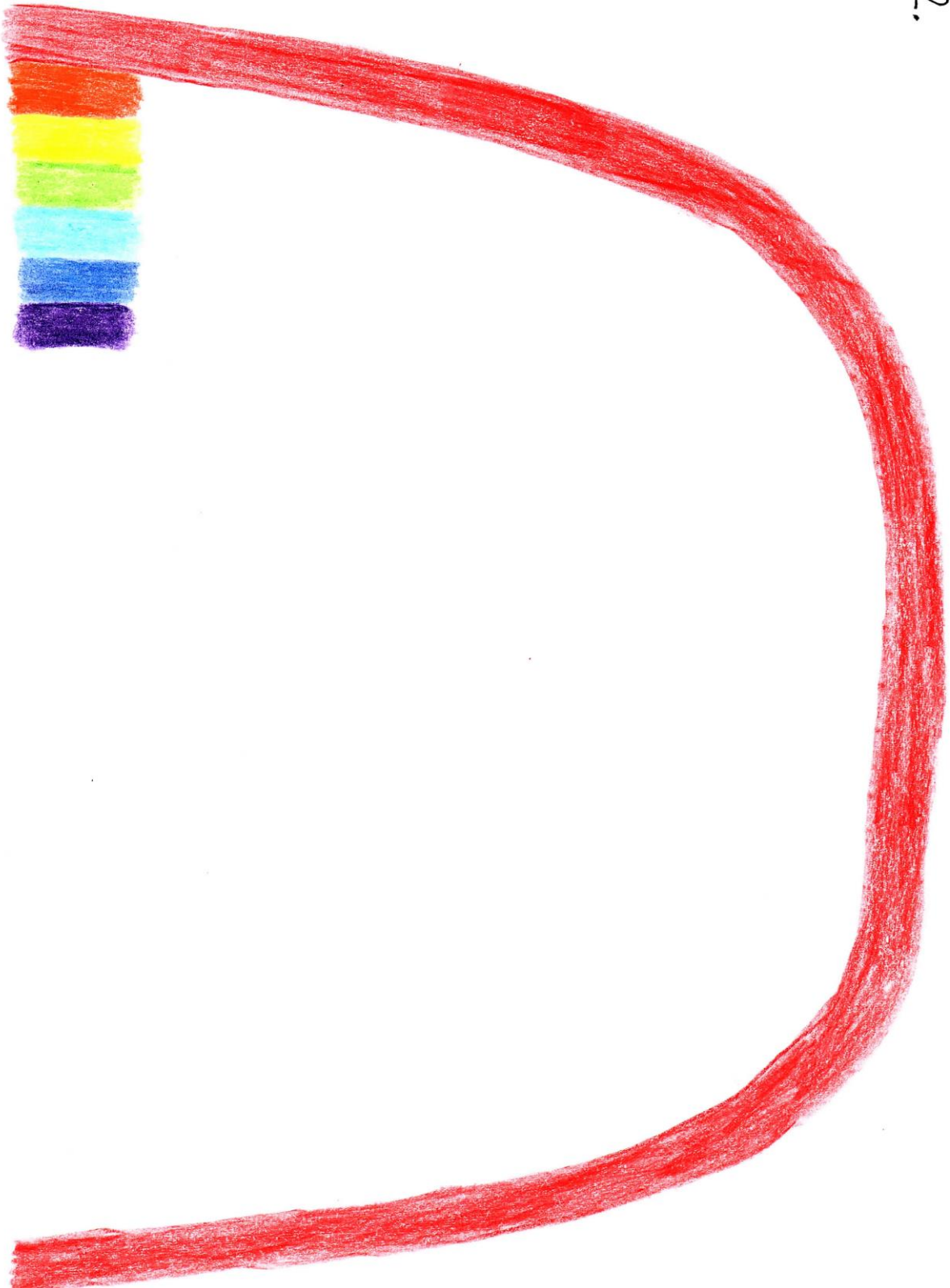
PRACOVNÍ LIST č. 8. – Kruhy na obrázku představují sněhové vločky. Zkus je dotvořit a vybarvit podle své kreativity a fantazie. Nakresli ještě jednu vločku úplně celou sám/sama.

Znáte již všechny měsíce v roce? Umíte je vyjmenovat? Tak schválně, zkuste to! Zkuste také vyjmenovat roční doby. Jakou roční dobu máme právě teď? A na který velký svátek se těšíme a máme ho přede dveřmi?

Mějte se krásně a někdy příště ahoj ☺.

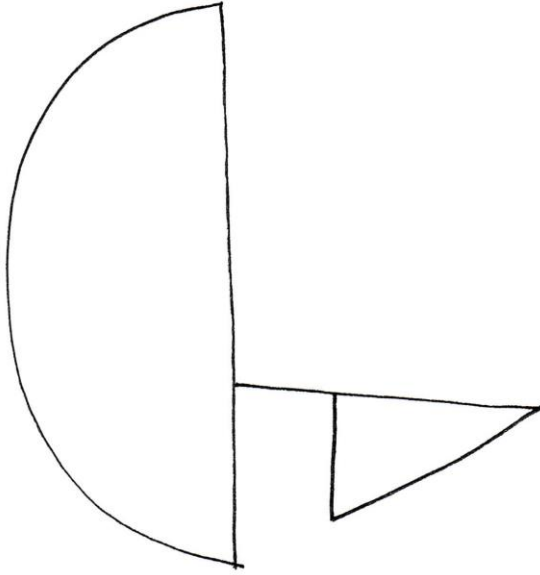
1.

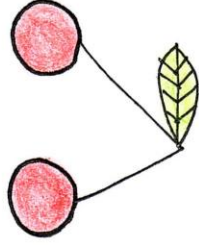

2.

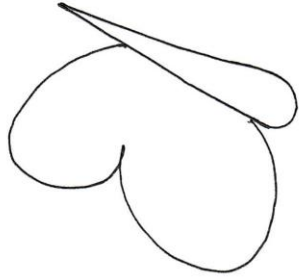
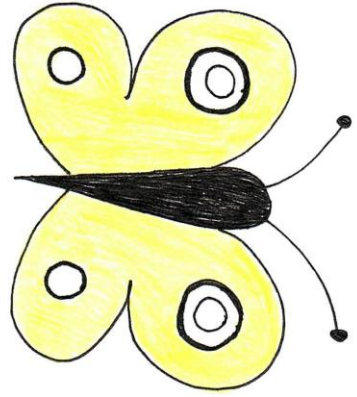
3.

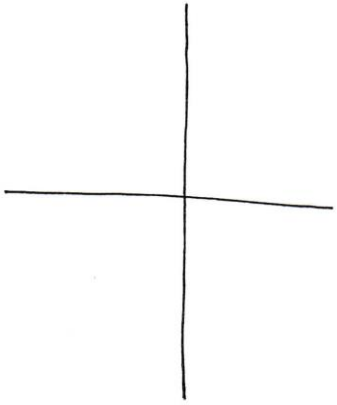
4.

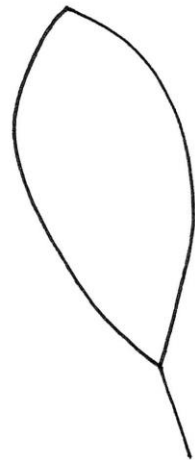
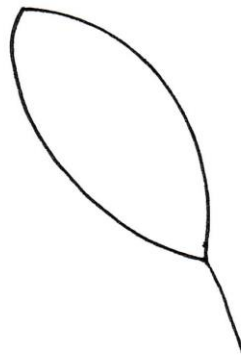
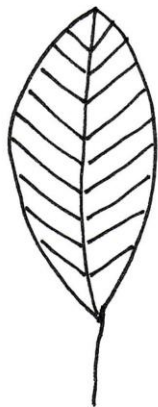
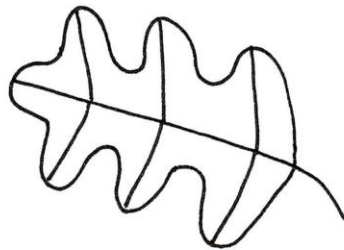
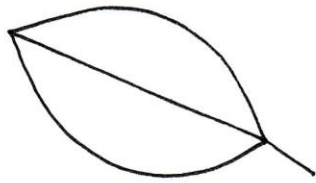
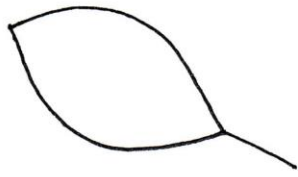
5.

6.

7.

8.

